

EEN DIE ER BUITEN VALT

DOOR JAN CAMPERT

DAT is nu alweer omtrent een maand dat Dirk Amoureux, de nieuwe opzichter, zijnen intrek in het Huis aan den dijk heeft genomen. Allengsaan zijn die van het dorp van hunne verwondering bekomen. Toen er bij Roelse, den schoenmaker, weer een bij moest komen, werd het Maaie, zijn vrouw, te druk. Zoo eenen kostganger over den vloer als ge niet meer goed uit de voeten komt.

— Amoureux, heeft Roelse eenen avond gezegd, zie toe dat je wat anders vindt, want mee de vrouwe is het niet zoo best.

— Da's spijtig, heeft Dirk Amoureux geantwoord, het beviel me hier goed.

— Voor Maaie brient het een te grooten omslag.

Het dorp is klein. Het bergt niet vele woningen, waar een kostganger thuis kan gaan liggen. Want zoeen als Dirk Amoureux, die heeft een eigen vertrek van noode. Waar hij zijn teekentafel en zijn boeken kan zetten en al wat hem nog meer behoort. Die heeft er geen vreê mee, behalve voor eenen enkelen keer, maar niet als zulks noodzakelijk wordt, zijnen vrijen tijd te verdoen met de anderen in de bakkeete. Dat is eenen wonderlijke, dien Dirk Amoureux. Wanneer de breede bundels van den vuurtoren wicken over het dorp en er door de kieren van blinden en gordijnen nergens meer licht te bespeuren valt, dan kunt ge er vrijwel altijd zeker van zijn dat bij Amoureux de lampe nog brandt. Die kruipt nooit vroeg in bed gelijk de anderen op het dorp.

— Dat kan ik niet. . . . Ik heb het verleerd, zegt Amoureux, wanneer ze er hem naar vragen. En dan: ik moet bijblijven in m'n vak en zoo een enkele keer wil ik nog wel eens graag een boek lezen.

Niet dat Dirk Amoureux, gelijk er wel beweren, eenkennig is. Hij heeft dikwijls een vriendelijk woord voor dezen en genen. Hij kan redelijk wel overweg met de mannen van den dijk over wier arbeid hij staat, maar eigen is hij niet. Hij werd niet achter den dijk geboren gelijk eenen Jacob Meerendonk, zijn voorganger, die in zijn gedragingen een veel harderen mensch was, maar die desondanks bij het dorp hoorde zooals de dijk hoort bij het dorp en het water bij den dijk. Wat een mensch heeft aan den vriendelijken aard en de aardige woorden van Amoureux, dat weten die van het dorp niet; wat een mensch heeft aan den norschen blik en het kort gebaar van eenen Jacob Meerendonk, dat voelt er het kleinste kind.